

Rok 1901.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XXXII. — Wydana i rozesłana dnia 20. czerwca 1901.

Treść: (№ 68—72.) 68. Rozporządzenie, dotyczące się układu, zawartego pomiędzy c. k. Rządem austriackim a Rządem Księstwa liechtensteńskiego w celu zapobieżenia wypadkom podwójnego opodatkowania. — 69. Obwieszczenie o zmianie niektórych postanowień Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 28. lipca 1886, na kolej miejscową z Lincu—Ürfahru do Aigenu (Mühlkreisbahn). — 70. Obwieszczenie o przedłużeniu terminu skończenia budowy kolei lokalnej od Telcza do Sławonic. — 71. Rozporządzenie, którym ustanawia się taksy za wystawianie certyfikatów rozbioru piwa przy przywozie i wywozie tegoż. — 72. Rozporządzenie, którym aż do dalszego zarządzenia przedłuża się termin wyznaczony, rozporządzeniem z dnia 11. lutego 1900, do ściągania monet zdawkowych miedzianych na 1 i 1/2 c. wal. austr. w połowie wartości imiennej.

68.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 18. maja 1901,

tyczące się układu, zawartego pomiędzy c. k. Rządem austriackim a Rządem Księstwa liechtensteńskiego w celu zapobieżenia wypadkom podwójnego opodatkowania.

W celu zapobieżenia wypadkom podwójnego opodatkowania zawarta została na mocy wymiany równobrzmiących deklaracji pomiędzy c. k. Rządem austriackim a Rządem Księstwa liechtensteńskiego umowa co do następujących punktów:

1. Na posiadłość gruntową i budynki, w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, a względnie w Księstwie liechtensteńskim leżące, tudzież na przemysł w tych obszarach stale wykonywany, można nakładać podatki bezpośrednie od intryty tylko w tem państwie, na którego obszarze posiadłość gruntowa lub budynki leżą, albo zakład do wykonywania przemysłu jest utrzymywany.

Za zakłady do wykonywania przemysłu uważa się filie, zakłady fabrykacyi, składy, kantory, biura zakupna lub sprzedaży i inne urządzenia do wykonywania stałego przemysłu przez przedsiębiorcę,

przez uczestnika w przedsiębiorstwie, prokurzystę lub innego stałego zastępcę.

Jeżeli zakłady tego samego przedsiębiorstwa znajdują się w obszarze obu państw, to podstawę do nakładania podatków bezpośrednich od intryty stanowić ma w każdym obszarze tylko ten obrót przemysłowy, którego punktem wyjścia są zakłady, znajdujące się we własnym kraju.

2. O ile dochody, pobierane przez poddanych austriackich, a względnie przez poddanych Księstwa liechtensteńskiego, nie płyną ze źródeł pod 1) wymienionych, lecz z jakichś innych, a postanowienia pod 3, 4 i 6 nie zawierają odmiennych przepisów w tym względzie, mają pobierający te dochody być pociągani do płacenia podatków tylko w tem państwie, w którym mają siedzibę, a w braku takowej tylko w tem państwie, w którym znajduje się ich miejsce pobytu.

Gdy zachodzi przypadek, że jakaś osoba ma siedzibę w obu państwach, opodatkowanie nastąpić ma tylko w jej kraju ojczystym.

Za siedzibę w myśl niniejszej umowy należy uważać miejsce, w którym ktoś posiada mieszkanie, o ile z okoliczności można wnioskować, że mieszkania tego ma zamiar używać stale.

3. Co się tyczy procentów od kapitałów, które w Austrii albo w Księstwie liechtensteńskim są hipotecznie zabezpieczone, dochód z nich podlega

opodatkowaniu tylko w tym kraju, w którym leży hipotecznie obciążona realność.

O ile w myśl ustawy austriackiej z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opodatkowanie procentów i dochodów rentowych ma się odbywać przez potrącanie, ten sposób opodatkowania będzie wykonywany bez żadnego ograniczenia.

4. Na płace, emerytury i płace poczekalne, wypłacane przez jakąś kasę rządową (koronną, nadworną), można podatki rządowe bezpośrednie nakładać tylko w tem państwie, które ma wypłatę niszczać.

5. C. k. Rząd austriacki i Rząd Księstwa liechtensteńskiego uzpają zgodnie, że podatek osobisty (klasowy), unormowany w 4. rozdziale ustawy Księstwa liechtensteńskiego z dnia 20. października 1865 (Dziennik ustaw krajowych z roku 1866, Nr. 1) ma być uważany za opodatkowanie tego samego rodzaju, co specjalny bezpośredni podatek od intryaty, ustanowiony w §. 127, ustęp 1 austriackiej ustawy o podatkach osobistych z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220.

6. Warunki układu niniejszego nie naruszają w ogólności stosowania postanowień austriackiej ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, dotyczących się podatku dochodowego osobistego; tylko we względzie dochodów służbowych mają postanowienia, wydane pod 2, a względnie pod 4, także co do austriackiego podatku dochodowego osobistego moc obowiązującą.

7. Postanowienia artykułu 23 traktatu z dnia 3. grudnia 1876, zawartego pomiędzy Monarchią austriacko-węgierską a Księstwem liechtensteńskim co do odnowienia a względnie przedłużenia związku cłowego i podatkowego, pozostają nienaruszone.

8. Gdyby do zapobieżenia ile możności dwurazowemu opodatkowaniu takich osób, które są poddanyimi obu państw i zarazem w obu obszarach mają siedziby, były potrzebne jeszcze osobne postanowienia, to Zarządy skarbowe obu państw mają się w miarę potrzeby ze sobą porozumiewać i wydawać zarządzenia niniejszemu układowi odpowiadające.

9. Za chwilę wejścia w wykonanie postanowień niniejszego układu uważać należy ten dzień, w którym nabyła mocy obowiązującej ustawa austriacka z dnia 25. października 1896.

10. Układ niniejszy może być wypowiedziany przez obie Strony do 1. października każdego roku, przy czem wypowiedzenie nabywa mocy obowiązującej od następnego roku kalendarzowego. Gdyby wypowiedzenie nastąpiło między 1. października a 31. grudnia, natenczas układ uważany będzie za rozwiązany dopiero od upływu następnego roku kalendarzowego.

Układ powyższy ogłasza się na zasadzie §. 285 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o podatkach osobistych bezpośrednich, jako obowiązujący w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych.

Böhm r. w.

69.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 5. czerwca 1901,

o zmianie niektórych postanowień Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 28. lipca 1886, Dz. u. p. Nr. 136, na kolej miejscową z Lincu — Urfahru do Aigenu (Mühlkreisbahn).

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia uchyla się postanowienia §. 9, ustęp 1, jakoteż §§. 11 i 12 Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 28. lipca 1886, Dz. u. p. Nr. 136, na kolej miejscową z Lincu — Urfahru do Aigenu (Mühlkreisbahn). W miejsce przytoczonych postanowień, odnoszących się do trwania koncesyi i odkupienia rzeczonoj kolei miejscowej przez państwo, obowiązujące mają nadal następujące zarządzenia:

§. 9 (ustęp 1).

Koncesya, a zarazem połączona z nią ochrona przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §. 9go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne, upływa ze względu na to, że państwo weszło już w posiadanie wszystkich akcji zakładowych, z chwilą zupełnego umorzenia kapitału akcji pierwszeństwa, emitowanych przez Spółkę kolei „Mühlkreisbahn“.

Gdy koncesya upłynie i od dnia, w którym to nastąpi, przechodzi na państwo bez żadnego wynagrodzenia wolna od ciężarów własność i używanie kolei koncesyonowanej w rozmiarze, w §. 11, l. 2, na wypadek odkupienia ustanowionym.

§. 11.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kiedykolwiek kolei koncesyonowanej, a to pod następującymi warunkami:

1. Ze względu na tę okoliczność, że wszystkie akcje zakładowe przeszły na własność państwa, polegać będzie wynagrodzenie, jakie na wypadek odkupienia ma być zapłacone, na tem, że państwo:

a) weźmie na siebie w miejsce Spółki kolei „Mühlkreisbahn“, jako następczyni prawnej koncesyonaryuszów, spłacenie wszelkich pożyczek, jakie według okoliczności na mocy zarządzenia Rządu lub za zezwoleniem tegoż zaciągnięte zostały, a to w kwotach, które w chwili odkupienia jeszcze nie są umorzone, i że

b) według tego, co uzna za stosowne, albo przestępuje nieumorzone jeszcze akcje pierwszorzędne Spółki na obligacje długu państwa, oprocentowane bez żadnych potrąceń po 3½ od sta, a umorzyć się mające stosownie do zatwierzonego programu amortyzacyjnego przez wylosowanie lub przez sprzedaż z wolnej ręki, albo też ściągawszy rzeczony akcje pierwszorzędne, wyda natomiast rządowe papiery rentowe, oprocentowane w takiej samej wysokości.

Państwo zastrzega sobie jednak, że wolno mu będzie zamiast wzmiankowanych powyżej obligacji długu państwa zapłacić rzeczony spółce gotówkę w kwocie, któraby odpowiadała wartości tych obligacji, a co do której według okoliczności nastąpićby miało w stosownej chwili jeszcze szczegółowe porozumienie.

2. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia pod l. 1 przepisanego bez dalszej zapłaty własność wolna od ciężarów, a względnie obciążona tylko zalegającą jeszcze reszłą pożyczek na podstawie zarządzenia lub zezwolenia Rządu zaciągniętych, i używanie kolei koncesyonowanej ze wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i kasowe, jakoteż fundusze zasobne, posiadłości gruntowe w księgę kolejową nie wpisane, a według okoliczności koleje podjazdowe własnością Spółki kolei „Mühlkreisbahn“ będące i przedsiębiorstwa poboczne.

3. Odkupienie na rzecz państwa nastąpić ma w każdym przypadku z rozpoczęciem się roku kalendarzowego, uchwała zaś Rządu, tycząca się odkupienia, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu najpóźniej do 15. grudnia roku bezpośrednio poprzedniego w formie deklaracji.

W deklaracji tej oznaczone będą następujące szczegóły:

- a) termin, od którego nastąpi odkupienie;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem odkupienia i inne przedmioty majątku, które jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na własność państwa;
- c) decyzja państwa co do akcji pierwszorzędnych Spółki, a mianowicie, czy takowe zostaną przestępowane na 3½ procentowe zwrotne obligacje długu państwa, czy w ich miejsce emitowane będą rządowe papiery rentowe tak samo oprocentowane, lub wypłacona zostanie gotówka, której kwota w myśl postanowienia końcowego w punkcie 1 za poprzedniemi porożumieniem się ma być oznaczona.

4. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia jednocześnie z doręczeniem deklaracji co do odkupienia osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, poczynawszy od tej chwili, nie został zmieniony na szkodę państwa.

Poczynawszy od chwili oznajmienia o odkupieniu, wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości majątkowych, w deklaracji o odkupieniu wymienionych, podlega przyzwoleniu tego osobnego komisarza. To samo rozumie się o wszelkiem przyjęciu nowych zobowiązań, przekraczających granicę regularnego sprawowania interesów lub uzasadniających trwałe obciążenie.

5. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracji o odkupieniu (l. 3), prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych w skutek odkupienia na państwo przechodzących.

Spółka kolei „Mühlkreisbahn“ obowiązana jest oddać Rządowi na jego żądanie do rozporządzenia wszelkie dokumenty prawne, jakichby od niej jeszcze do tego celu potrzebował.

6. Jednocześnie z oddaniem nieruchomości majątkowych pod l. 2 przytoczonych w posiadanie państwa winna Spółka kolei „Mühlkreisbahn“ oddać Rządowi do rozporządzenia wszelkie akta, dokumenty, plany, księgi, rachunki i inne zapiski, które ma u siebie, a które dotyczą budowy i ruchu wzmiankowanych przedmiotów.

7. Po skutecznieniu wykupu rozpocznie się w terminie przez Rząd naznaczyć się mającym likwidacya Spółki kolei „Mühlkreisbahn“.

Koszta likwidacyi, która ma się odbyć według postanowień przez Rząd wydać się mających, tudzież wszelkie wydatki i opłaty z odkupienia wynikające, ponosić będzie państwo.

Wittek r. w.

70.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 5. czerwca 1901,

o przedłużeniu terminu skończenia budowy kolei lokalnej od Telcza do Sławonic.

Termin skończenia budowy kolei lokalnej od Telcza do Sławonic i otwarcia ruchu na niej, wyznaczony w §. 2 dokumentu koncesyjnego z dnia 12. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 131, przedłużony został na mocy Najwyższego upoważnienia aż do dnia 1. lipca 1903.

Wittek r. w.

71.**Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 8. czerwca 1901,**

którem ustanawia się taksy za wystawianie certyfikatów rozbioru piwa przy przywozie i wywozie tegoż.

Za urzędowe zbadanie próbek piwa, jakie według przepisu §. 23, l. 2, lit. b I. części rozporządzenia cesarskiego z dnia 17. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 120, a względnie §. 3, lit. b I. rozdziału VI. części rozporządzenia cesarskiego z dnia 20. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 125, ma być wykonane przy wywozie piwa za linię cłową za zwrotem podatku, jakoteż przy przywozie tegoż przez linię cłową, tudzież za wystawienie odnośnych certyfikatów rozbioru, ustanawia się taksę w kwocie 3 koron, zaś za wygotowanie potrzebnych certyfikatów rozbioru przy wywozie piwa do Włoch, taksę w kwocie 5 koron.

Oprócz istniejących w Wiedniu, Pradze, Gracu i Pitzni c. k. zakładów doświadczalnych technicznej kontroli skarbowej wykonywać będzie rzeczzone analizy za opłatą powyższych taks także „Krajowa szkoła rolnicza i doświadczalnia w S Michele w Tyrolu“, tudzież „Krajowa doświadczalnia rolniczochemiczna i stacya kontroli nasion w Gracu“.

Zupełny rozbiór piwa, przewidziany w rozdziale 3, l. III, lit. e, ustęp 6 dodatku A do §. 12 rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 21. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 129, za którego wykonanie należy się taksa w kwocie 40 koron, jest zastrzeżony c. k. Doświadczalni rolniczo-chemicznej w Wiedniu.

Böhm r. w.

72.**Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 18. czerwca 1901,**

którem aż do dalszego zarządzenia przedłuża się termin, wyznaczony rozporządzeniem z dnia 11. lutego 1900, Dz. u. p. Nr. 25, do ściągania monet zdawkowych miedzianych na 1 i $\frac{1}{2}$ c. wal. austr. w połowie wartości imiennej.

Termin, wyznaczony rozporządzeniem z dnia 11. lutego 1900, Dz. u. p. Nr. 25, do ściągania monet zdawkowych miedzianych na 1 c. i $\frac{1}{2}$ c. wal. austr. w połowie wartości imiennej, przedłuża się aż do dalszego rozporządzenia.

Böhm r. w.